

ΈΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΚΗ

Σε ένα πανέμορφο δάσος γεμάτο καστανιές, βελανιδιές, καρυδιές, βατομουριές και θάμνους υπήρχε ένα σχολείο που πήγαιναν όλα τα ζώα. Εκεί τα μικρά μάθαιναν τρόπους να προφυλάσσονται από τους εχθρούς τους, να ξεχωρίζουν τα δηλητηριώδη μανιτάρια, να μαζεύουν τους καρπούς και να αλληλοβοηθούνται όταν χρειαζόταν. Την Άνοιξη και το Καλοκαίρι έπαιζαν ανάμεσα στα λουλούδια και στους καταπράσινους θάμνους. Το Φθινόπωρο έτρεχαν πάνω στα ξερά φύλλα και μάζευαν καρπούς. Ήταν όλοι φίλοι και τους άρεσε το σχολείο τους.

ΣΚΙΟΥΡΟΣ

ΑΣΒΟΣ

ΣΚΑΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

ΑΡΚΟΥΔΑ

ΧΕΛΩΝΑ

ΜΑΡΜΟΤΑ

ΦΙΔΙ

ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Μια γκρίζα φθινοπωρινή μέρα ένας από όλους ο αρκούδος ο Καφετούλης δεν εμφανίστηκε. Ο σκίουρος, ο σκαντζόχοιρος, ο ασβός, ο βατραχούλης, η χελωνίτσα και η μαρμότα τον έψαξαν παντού, αλλά δεν κατάφεραν να το βρουν. Πήγαν λοιπόν, να τον ψάξουν στη φωλιά του, αλλά ήταν κλειστή κι έτσι δεν μπόρεσαν να μπουν, αλλά ούτε και να κοιτάξουν μέσα. Την επόμενη μέρα ρώτησαν τη δασκάλα, την κυρά Κουκουβάγια πού μπορεί να ήταν ο φίλος τους. Αυτή τους απάντησε: Ο φίλος σας ήδη έχει πέσει σε χειμερία νάρκη!". Τα ζωάκια δεν κατάλαβαν αμέσως και ρώτησαν τι είναι αυτή η "χειμερία νάρκη" κι εκείνη αποκρίθηκε: "Είναι ένας μακρύς ύπνος που διαρκεί όλον το χειμώνα. Πολλά ζώα του δάσους, ακόμη κι εσείς, κοιμούνται το χειμώνα γιατί δεν αντέχουν το κρύο και την παγωνιά. Σήμερα είναι η τελευταία μέρα του σχολείου σε λίγο δε θα κρατιέστε από τη νύστα και θα κοιμηθείτε σαν το φίλο σας τον αρκούδο και θα ξυπνήσετε την Άνοιξη". Ο μικρός σκαντζόχοιρος επαναστάτησε γιατί δεν ήθελε να μείνει κλεισμένος και να κοιμηθεί τόσο καιρό. ο σκίουρος στενοχωρήθηκε, γιατί δε θα μπορούσε πια να ανεβαίνει και να χοροπηδά στα κλαδιά των δέντρων για να μαζέψει φουντούκια και καρύδια που τόσο του αρέσουν. Ο βατραχούλης κι αυτός απογοητεύτηκε γιατί δε θα μπορεί πλέον να πλατσουρίζει στο ποταμάκι και να παίζει με τους φίλους του νεροπόλεμο. Η χελωνίτσα αποφάσισε να κρατηθεί ξύπνια για να γνωρίσει το χειμώνα, εξάλλου τι το φοβερό έχει και όλοι τον αποφεύγουν; Ο ασβός χασμουρήθηκε και σκέφτηκε σα να έχει δίκιο η δασκάλα...ενώ η μαρμότα άρχισε να κλαίει με μαύρο δάκρυ. Έκλαψαν και τα χάμστερ, τα ποντικάκι, οι τυφλοπόντικες, τα φίδια, οι νυχτεριδούλες οι ατακτούλες, αλλά και τα σαλιγκάρια, τα σκουλήκια και όλα τα μικρούλια έντομα γιατί δεν ήθελαν να πέσουν σε χειμερία νάρκη.

ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ

5458023

ΣΚΟΥΛΗΚΙ

ΠΟΝΤΙΚΙ

Τότε η κυρα Κουκουβάγια για να τα παρηγορήσει τους είπε: " Η χειμερία νάρκη είναι μια ευχάριστη ξεκούραση. Ούτε θα καταλάβετε πότε θα έρθει η Άνοιξη και θα βρεθούμε ξανά όλοι μαζί. Τώρα πηγαίνετε να παίξετε και μαζέψτε φρούτα και καρπούς όσα μπορείτε να κουβαλήσετε. Θα τα χρειαστείτε όταν θα ξυπνήσετε....Οι μικροί σκαντζόχοιροι άρχισαν να κυλιούνται πάνω στα ξερά φύλλα, τα σκιουράκια έτρεχαν πάνω κάτω μαζεύοντας όσους καρπούς έβρισκαν και μασουλώντας βελανίδια και φουντούκια, τα βατραχάκια απολάμβαναν το τελευταίο πλατσούρισμα στο νερό ενώ οι μαρμότες έτρεχαν στο δάσος παίζοντας κυνηγητό. Η χελωνίτσα μασουλούσε τα τελευταία φυλλαράκια μιας αγριοφραουλιάς και οι ασβοί βιαστικοί έσκαβαν πιο βαθιές τρύπες και κουβαλούσαν ξυλαράκια και ξερά φύλλα για να φτιάξουν το πιο ζεστό και αναπνευστικό κρεβατάκι. Λίγο το 'χεις τόσο καιρό θα μέναν κρεβατωμένοι! Οι νυχτεριδούλες πετάριζαν δεξιά κι αριστερά μη ξέροντας τι να κάνουν. Το απόγευμα όλα τα ζώα μαζεύτηκαν σε ένα χαλί από φύλλα γύρω από την κυρα Κουκουβάγια που τραγουδούσε ένα όμορφο τραγουδάκι με τη βραχνή φωνή της. Σιγά σιγά ένιωσαν τα βλέφαρά τους να βαραίνουν τόσο που με δυσκολία άκουγαν τη φωνή της δασκάλας τους. Κουλουριάστηκαν κι αποκοιμήθηκαν αγκαλιά σαν μικρές μπαλίτσες το ένα δίπλα στο άλλο. Προτού βραδιάσει οι γονείς τους πήγαν να τα πάρουν για να τα πάνε στις φωλιές τους που έκλεισαν ερμητικά.

Την επόμενη μέρα το δάσος φαινόταν έρημο. Ούτε φωνές, ούτε χαχανητά...Που και που κανένα λαγουδάκι ξεμυτούσε από τη φωλιά του ψάχνοντας συντροφιά μα κι αυτό γρήγορα κρυβόταν στο πρώτο βουητό του κρύου βοριά. Οι μικροί φίλοι κοιμόντουσαν ήσυχα και μόνο τις νύχτες το ουρλιαχτό του λύκου που έψαχνε για τροφή ακουγόταν και το αλύχτισμα της αλεπούς που τριγυρούσε κι αυτή πεινασμένη στο έρημο δάσος. Κι όλα τους ονειρεύονταν την Άνοιξη και τα παιχνίδια που τους περίμεναν. Και η κυρα Κουκουβάγια τους νανούριζε και μας συμβουλεύει "Κουκουβα κουκουβά μη ξυπνάτε τα μικρά!"

